

بررسی اثر تنش کم آبی و محلول پاشی سلینیوم بر عملکرد و اجزای عملکرد ارقام پاییزه کلزا (*Brassica napus L.*)
در شهر ری

Study of drought stress and Selenium spraying on seed yield and yield components of
winter rapeseed (*Brassica napus L.*) cultivars in Shahr-e-Rey

علیرضا پاکزی^۱، امیر حسین شیرانی راد^۲، داوود حبیبی^۳، فرزاد پاک نژاد^۴ و محمد نصری^۴

چکیده

به منظور بررسی اثر تنش کم آبی و محلول پاشی عنصر سلینیوم بر عملکرد و اجزای عملکرد ارقام پاییزه کلزا در سال ۱۳۸۶ و در منطقه شهرری آزمایشی به صورت اسپلیت فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با ۴ تکرار انجام پذیرفت که در آن آبیاری در دو سطح شامل آبیاری طبیعی و تنش کم آبی براساس منحنی رطوبتی خاک (زمانی که هدایت الکتریکی خاک به ۶۰ درصد رسید) به عنوان عامل اصلی، ارقام کلزا در ۳ سطح شامل: Opera, Okapi, Zarfam و محلول پاشی سلینیوم در سه سطح شامل: عدم مصرف سلینیوم، مصرف ۱۶ g/ha و مصرف ۲۱ g/ha در مرحله گلدهی گیاه به صورت فاکتوریل به عنوان عامل فرعی در نظر گرفته شد. نتایج آزمایش نشان دادند که از نظر عملکرد دانه ارقام بین آبیاری طبیعی و تنش کم آبی تفاوت معنی داری در سطح احتمال یک درصد مشاهده گردید. در این شرایط رقم Okapi با ۳۱۹۷ کیلوگرم در هکتار بیشترین و رقم Opera با ۲۴۹۷ کیلوگرم در هکتار کمترین میزان متوسط عملکرد دانه را در شرایط آبیاری طبیعی و تنش کم آبی نشان دادند. اثر متقابل آبیاری و رقم بر عملکرد دانه نیز در سطح احتمال یک درصد معنی دار گردید. آبیاری طبیعی در رقم Okapi با ۳۸۶۹ کیلوگرم در هکتار بیشترین و تنش کم آبی در رقم Opera با ۲۱۷۶ کیلوگرم در هکتار کمترین میزان عملکرد دانه را تولید نمود. ضمن اینکه رقم Zarfam با ۲۷۸۰ کیلوگرم در هکتار دارای بالاترین میزان عملکرد دانه در شرایط تنش کم آبی بود. اثر محلول پاشی سلینیوم بر عملکرد دانه نیز در سطح یک درصد معنی دار گردید. در این شرایط محلول پاشی سلینیوم به میزان ۲۱ گرم در هکتار با ۳۱۶۲ kg/ha بیشترین میزان عملکرد دانه را تولید نمود. واژه‌های کلیدی: تنش کم آبی، محلول پاشی، سلینیوم، عملکرد، اجزای عملکرد و کلزا

۱- استادیار و عضو باشگاه پژوهشگران جوان دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرری

۲- عضو هیأت علمی موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر کرج

۳- عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج

۴- عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ورامین

مقدمه

به طور کلی خشکی یکی از مهمترین عوامل محدود کننده تولید محصولات زراعی در مناطق خشک محسوب می‌شود. لذا با توجه به کمبود منابع آبی در کشور ما با متوسط میزان بارندگی سالیانه حدود ۲۲۴ میلی‌متر، انتخاب ارقامی که در شرایط تنش آبی دارای عملکرد بالا بوده و یا پایداری عملکرد بیشتری داشته باشند حائز اهمیت است. رشد و عملکرد گیاهان در بسیاری از مناطق دنیا توسط تنش‌های محیطی غیر زنده و به ویژه خشکی محدود می‌گردد، به همین جهت اختلاف قابل توجهی بین عملکرد واقعی و عملکرد بالقوه گیاهان زراعی دیده می‌شود.

از مهمترین شاخص‌های ارزیابی واکنش ژنوتیپ‌ها به شرایط محیطی، مطالعه اثر متقابل ژنوتیپ و محیط و بررسی عملکرد دانه از طریق عدم تغییرات قابل ملاحظه آن در شرایط محیطی متفاوت می‌باشد. (Fernandes, 1992)

در گیاه کلزا انجام آبیاری پس از ۸۰ میلی متر تبخیر از سطح تشت تبخیر کلاس A، بیشترین میزان عملکرد دانه را تولید کرده و با افزایش دوره آبیاری به ۱۰۰ و ۱۵۰ میلی متر تبخیر از تشت تبخیر کلاس A در گیاه کلزا، عملکرد دانه کاهش معنی‌داری نشان می‌دهد. در ضمن حساسترین مرحله رشد گیاه کلزا به کمبود آب، مرحله گلدهی و پر شدن دانه می‌باشد (شیرانی راد، ۱۳۸۰).

کمبود آب می‌تواند اثر مضر بر عملکرد دانه کلزا بگذارد، ولی این اثر به ژنوتیپ، مرحله رشد و نمو و سازگاری گیاه به خشکی بستگی دارد (عبدمیشانی و شبستری، ۱۳۶۷).

در شرایط تنش کمبود آب، اندازه بذور کلزا به عنوان یک بازتابی جبرانی در برابر کاهش تعداد غلاف و دانه افزایش یافته و این امر با افزایش میزان گلوکوزینولات دانه همراه می‌باشد به طور کلی تنش خشکی باعث کاهش عملکرد دانه و عملکرد روغن می‌شود (Smith et al, 1998) و (Stoker & Carter, 1984).

با بررسی اثر تنش کم آبی و تاریخ کاشت در کلزا مشاهده گردید که ارتفاع گیاه و اجزای عملکردی مثل تعداد کل غلاف‌ها، تعداد غلاف‌های پر، وزن صد دانه و عملکرد دانه نسبت به شاهد کاهش معنی‌داری می‌یابد (Singh & Saxena, 1991).

در آزمایشی روی گیاه کلزا و خردل رقم کانادایی سیاه، به منظور بررسی اثر تنش آب بر مراحل آغاز ظهور گل، مرحله شکوفایی

کامل و مرحله تشکیلات غلاف مشخص گردید، تنش آب سبب کاهش هدایت برگ شده و این کاهش در برگ‌های پایینی بیشتر از برگ‌های بالایی می‌باشد. از طرفی سرعت تعرق در دو گونه تقریباً مشابه و با افزایش تنش آب کاهش می‌یابد. تحت این شرایط همبستگی مثبتی بین سرعت تعرق و هدایت برگ مشاهده شده و در نهایت روی مقدار RWC اثر می‌گذارد (Kumar & Elston, 1993).

از آنجا که افزایش میزان H₂O₂ در شرایط بروز تنش کم آبی می‌تواند به عنوان یک عامل صدمه رسان، تخریب کننده و اکسیداتیو در سلول‌ها و بافت‌های گیاهی مطرح شود. بررسی اثر آنزیم‌های آنتی اکسیدان نظیر کاتالاز و گلوکاتایون پراکسیداز در سم‌زدایی پراکسید هیدروژن بسیار حائز اهمیت است. در عین حال مار کر های مولکولی نظیر مالون دی آلدید (MDA) و تیروزین (TYS) و دی هیدروکسی گوانوزین (DHG) حاصل از تجزیه DNA در شرایط تنش خشکی از طریق کاهش اثرات تخریبی در سلول های برگ، عامل مهمی در ممانعت از کاهش عملکرد محسوب می‌شود (شافعی، ۱۳۸۲) و (Barry & John, 1998). در اینجا باید اظهار نمود که محلول پاشی سلنیوم در برخی از گیاهان در شرایط تنش خشکی از طریق تاثیر بر میزان ساخت و فعالیت آنزیم های آنتی اکسیدان و کاهش تولید بیو مارکرهای تخریب ذکر شده می تواند به عنوان مانعی در کاهش اثرات تخریبی تنش خشکی در برگها و در نهایت عملکرد محسوب گردد (شافعی، ۱۳۸۲)، ضمن اینکه آزمایشات نشان داده است که همبستگی کاملاً معنی داری بین میزان نسبی آب برگ (RWC) و مقاومت در برابر انتشار آب برگ در مقاومت به خشکی همراه با ساخت آنزیم‌های آنتی اکسیدانت وجود دارد (Watson, 2003). در رابطه با نقش و تاثیر محلول پاشی سلنیوم باید بیان نمود که گلوکاتایون پراکسیداز حاوی سلنیوم دارای پس ماند های سلنوسیستین در هر چهار واحد فرعی می باشد که برای فعالیت آنزیم ها ضروری است. گلوکاتایون پراکسیداز کاهش پراکسید هیدروژن را با استفاده از گلوکاتایون احیا شده (GSH) کاتالیز می کند. بنابراین سلول ها را در برابر آسیب ناشی از اکسایش حفاظت می کند (شافعی، ۱۳۸۴ و شکروی، ۱۳۸۵). سلنیوم یکی از اجزای ضروری برای سیستم فعالیت گلوکاتایون پراکسیداز است. همچنین سطح فعالیت این آنزیم در حضور مقادیر معینی از سلنیوم یک شاخص برای قدرت سیستم دفاعی گلوکاتایون

اسپلیت فاکتوریل در قالب بلوک‌های کامل تصادفی با ۴ تکرار در سال ۱۳۸۶ در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر ری اجرا گردید که در آن آبیاری در دو سطح شامل آبیاری طبیعی بر اساس شرایط بدون تنش و تنش کم آبی براساس منحنی رطوبتی خاک (زمانی که هدایت الکتریکی خاک به ۶۰ درصد رسید) به عنوان عامل اصلی، و ارقام کلزا در ۳ سطح شامل Okapi, Opera و Zarfam و سلیوم در سه سطح شامل عدم مصرف سلیوم، مصرف ۱۶ g/ha و مصرف ۲۱ g/ha در مرحله گلدهی گیاه به صورت فاکتوریل به عنوان عامل فرعی مدنظر قرار گرفت (شافعی، ۱۳۸۲). هر کرت آزمایشی شامل ۶ خط کاشت ۵ متری با فاصله خطوط کاشت ۳۰ سانتی‌متر و تراکم بوته حدود ۹۰ عدد پس از زمستان گذرانی بود. در این طرح به منظور تأمین حاصلخیزی شیمیایی حدود ۷۰ کیلوگرم در هکتار ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار پتاس خالص و ۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن خالص پایه همراه با ۲/۵ لیتر در هکتار علفکش ترفلان استعمال گردید. همچنین ۵۰ کیلوگرم در هکتار ازت خالص به صورت سرک در دو مرحله آغاز ساقه رفتن و آغاز گلدهی مورد استفاده قرار گرفت و به منظور مبارزه با آفت شته مومی سم متاسیتوکس به میزان ۱/۵ لیتر در هکتار در مراحل آغازین ساقه رفتن استفاده گردید. در این تحقیق محلول پاشی سلیوم در آغاز گلدهی صورت پذیرفت به این ترتیب که ابتدا محلول پاش کالیبره گردید تا میزان مصرف آب مصرفی برای پوشش کامل کرت‌ها و کل طرح به دست آید. سپس بر اساس فرمول سلیت سدیم ($\text{Na}_2\text{O}_3\text{Se} \cdot 5\text{H}_2\text{O}$) وزن مولولی و سطوح محلول پاشی سلیوم یعنی ۱۶ و ۲۱ گرم در هکتار اقدام به تهیه محول‌های مورد نظر گردید. در این طرح دو خط کناری هر کرت به عنوان حاشیه و در فواصل بین کرت‌ها دو خط به صورت نکاشت جهت رعایت فاصله در نظر گرفته شد. از چهار خط مرکزی هر کرت آزمایشی و مساحتی حدود ۴ متر مربع برای اندازه‌گیری تعداد دانه در خورجین میانگین تعداد ۳۰ عدد خورجین و برای محاسبه وزن هزار دانه ۴ تکرار ۱۰۰ تایی در نظر گرفته شد و میانگین صفت ذکر شده در آن تعیین گردید.

نتایج و بحث

تعداد خورجین در بوته

تجزیه واریانس اثر آبیاری طبیعی و تنش کم آبی بر تعداد

پراکسیداز می‌باشد. تاثیر سلیوم این است که در زمان تشکیل تنش اکسیداتیو ناشی از خشکی و تشکیل رادیکال‌های آزاد که منجر به صدمات و نابودی سلول‌ها می‌شوند. فعالیت آنزیم‌های آنتی‌اکسیدان همچون گلوتاتیون پراکسیداز می‌دهد. در حقیقت بدون سلیوم گیاه نمی‌تواند به اندازه کافی تشکیل شود و سیستم آنتی‌اکسیدانی را فعال نماید (Pannu & Singh, 1993) و (Timothy, 2001).

حبیبی و همکاران (۱۳۸۵) نیز در آزمایشی در گیاه سویا نشان دادند که فعالیت آنزیم‌های آنتی‌اکسیدان و همچنین بیشترین میزان فعالیت گلوتاتیون پراکسیداز و در نهایت عملکرد در شرایط تنش خشکی با مصرف ۲۱ گرم در هکتار سلیوم حاصل شد که این امر می‌تواند اثر چشمگیری بر اجزای عملکرد داشته است. در تحقیق دیگری در گیاه گندم مشخص گردید که سلیوم مانع کم شدن رشد گیاه در اثر کمبود آب گردیده و محتوی آب برگ‌ها و عملکرد را افزایش داد.

شافعی (۱۳۸۴) با تحقیق بر روی گیاه سویا نشان داد که تنش خشکی باعث افزایش فعالیت کاتالاز می‌گردد و مصرف ۲۱ گرم در هکتار سلیوم سطح فعالیت این آنزیم و عملکرد را افزایش می‌دهد. فلاحت زاده (۱۳۸۶) اظهار داشت با افزایش محلول پاشی سلیوم تا ۲۵ میلی‌گرم در هکتار میزان بیو مارکر دی‌هیدروکسی گوانوزین تا ۵۴/۴۲۶ مول بر میلی‌گرم پروتیین کاهش و عملکرد افزایش یافت.

تحقیقات صورت پذیرفته به منظور بررسی اثرات رژیم‌های مختلف آبیاری بر میزان فلورسانس کلروفیل ارقام گندم و یونجه نشان دادند، محتوی کلروفیل، محتوی نسبی آب برگ و عملکرد دانه به صورت معنی‌داری کاهش و در عین حال فلورسانس کلروفیل افزایش یافت، در این شرایط ارقام با عملکرد بالا دارای محتوی کلروفیل و محتوی نسبی آب برگ بیشتری بودند و از بروز خشکی در مرحله پر شدن دانه اجتناب می‌نمودند (پاک نژاد و همکاران، ۱۳۸۵) و (Li et al., 2006).

مواد و روش‌ها

به منظور بررسی اثر تنش کم آبی و محلول پاشی سلیوم بر عملکرد و اجزای عملکرد ارقام پاییزه کلزا (*Brassica napus L.*) در منطقه شهر ری آزمایشی به صورت

نیز کمترین مقدار ارتفاع و شاخه فرعی در بوته نسبت به سایر ارقام مشاهده گردید. ضمن اینکه تأثیر تنش آبی در کاهش ارتفاع و شاخه زنی و در نهایت تعداد خورجین در بوته این رقم بیشتر از سایر ارقام بود (Cox & Jolliff, 1986).

اثر متقابل آبیاری و محلول پاشی سلیوم بر تعداد خورجین در بوته نیز در سطح یک معنی دار گردید (جدول ۱). مقایسه میانگین اثر متقابل این دو عامل بر صفت مذکور نشان داد که انجام آبیاری طبیعی و محلول پاشی ۲۱ گرم در هکتار سلیوم با ۱۲۴/۳۰ عدد، بیشترین و عدم انجام آبیاری طبیعی و محلول پاشی سلیوم با ۷۰/۳۶ عدد، کمترین تعداد خورجین در بوته را تولید کرد (جدول ۴).

اثر متقابل رقم و سلیوم بر تعداد خورجین در بوته نیز در سطح یک معنی دار گردید (جدول ۱). مقایسه میانگین اثر متقابل این دو عامل بر صفت مذکور نشان داد که محلول پاشی ۲۱ گرم در هکتار سلیوم در رقم Zarfam با ۱۲۳/۳۰ عدد، بیشترین و عدم محلول پاشی در رقم Opera با ۶۷/۶۴ عدد، کمترین تعداد خورجین در بوته را تولید کرد (جدول ۵).

اثر متقابل آبیاری، رقم و محلول پاشی سلیوم بر تعداد خورجین در بوته نیز در سطح یک معنی دار گردید (جدول ۱). مقایسه میانگین اثر متقابل این سه عامل بر صفت مذکور نشان داد که انجام آبیاری طبیعی و محلول پاشی سلیوم ۲۱ گرم در هکتار در رقم Okapi با ۱۳۹/۶۰ عدد بیشترین و عدم انجام آبیاری طبیعی و عدم محلول پاشی سلیوم در رقم Opera55 با ۶۱/۸۸ کمترین تعداد شاخه فرعی در بوته را تولید کرد (جدول ۶). سلیوم یکی از اجزای ضروری برای سیستم فعالیت گلوکاتایون پراکسیداز است. همچنین سطح فعالیت این آنزیم در حضور مقادیر معینی از سلیوم یک شاخص برای قدرت سیستم دفاعی گلوکاتایون پراکسیداز می باشد. تأثیر سلیوم این است که در زمان تشکیل تنش اکسیداتیو ناشی از خشکی و تشکیل رادیکال های آزاد که منجر به صدمات و نابدوی سلول ها می شوند. فعالیت آنزیم های آنتی اکسیدان همچون گلوکاتایون پراکسیداز را انجام می دهد. در حقیقت بدون سلیوم گیاه نمی تواند به اندازه کافی تشکیل شود و سیستم آنتی اکسیدانی را فعال نماید (Timoty, 2001) و (Panu & singh, 1993).

تعداد دانه در خورجین

از نظر دانه در خورجین بین آبیاری طبیعی و تنش کم آبی

خورجین در بوته تفاوت معنی داری را در سطح احتمال یک درصد نشان داد (جدول ۱). متوسط تعدد خورجین در بوته در وضعیت تنش آبی و آبیاری معمول به ترتیب ۱۱۲/۰ و ۸۹/۸ عدد بود (جدول ۲) (پازکی، ۱۳۷۹).

اثر رقم های مورد آزمون بر تعداد خورجین در بوته در سطح یک درصد معنی دار گردید (جدول ۱) در این وضعیت رقم Zarfam با ۱۰۷/۷ عدد دارای بیشترین و رقم Opera با ۸۸/۳۴ عدد دارای کمترین تعداد خورجین در بوته بود (جدول ۲). این امر نشان می دهد که در رقم Opera علی رغم اینکه تعداد شاخه فرعی نسبتا قابل توجهی را تولید نمود ولی پتانسیل تشکیل خورجین بر روی شاخه فرعی بویژه در وضعیت تنش چندان قابل توجه نیست. بنابراین چنین به نظر می رسد در چنین ارقامی تنش کم آبی نقش چشمگیری در عدم باروری و ریزش گل ها داشته است (Singh & Saxena, 1991). بویژه زمانی که اعمال تنش چند روز قبل از گلدهی (پازکی، ۱۳۷۹) و یا طی دوره نمو غلاف اتفاق بیفتد (Mingeau, 1974) و (Doa et al, 1994).

اثر محلول پاشی سلیوم بر تعداد تعداد خورجین در بوته در سطح یک درصد معنی دار گردید (جدول ۱) مقایسه میانگین اثر محلول پاشی سلیوم بر تعداد خورجین در بوته نشان داد محلول پاشی سلیوم به میزان ۲۱ گرم در هکتار با ۱۱۴/۰۰ عدد بیشترین و عدم مصرف سلیوم با ۷۸/۶۰ عدد کمترین میزان ارتفاع بوته را تولید نمود (جدول ۳). گلوکاتایون پراکسیداز حاوی سلیوم دارای پس ماند های سلیوسیتین در هر چهار واحد فرعی می باشد که برای فعالیت آنزیم ها ضروری است. گلوکاتایون پراکسیداز کاهش پراکسید هیدروژن را با استفاده از گلوکاتایون احیا شده کاتالیز می کند. بنابراین سلول ها را در برابر آسیب ناشی از اکسایش حفاظت می کند (شافی ۱۳۸۴ و فلاح زاده ۱۳۸۶).

اثر متقابل آبیاری و رقم بر تعداد خورجین در بوته در سطح یک درصد معنی دار گردید (جدول ۱). مقایسه میانگین اثر متقابل این دو عامل بر صفت مورد بحث نشان داد که انجام آبیاری طبیعی در رقم Okapi با ۱۲۲/۳۰ عدد بیشترین و اعمال تنش آبی در رقم Opera با ۷۸/۴۴ عدد دارای کمترین تعداد خورجین در بوته بود (جدول ۳) که دلایل آن ارتفاع مطلوب و صفت شاخه زنی مناسب رقم Okapi در شرایط آبیاری طبیعی و رقم Zarfam در شرایط تنش خشکی نسبت به سایر ارقام بود و در رابطه با رقم Opera

تفاوت معنی داری در سطح یک درصد مشاهده گردید (جدول ۱) که دلیل آن کاهش تلقیح در غلاف و تعداد غلاف های پر است (Singh & Saxena, 1991) و (Hashem et al., 1998)، به صورتی که متوسط تعداد دانه در خورجین در شرایط تنش آبی و آبیاری معمول به ترتیب معادل ۲۲/۹ و ۲۹/۸ عدد بود (جدول ۲). اثر رقم های مورد آزمون بر تعداد دانه در خورجین در سطح یک درصد معنی دار گردید (جدول ۱) به صورتی که رقم Zarfam با ۲۸/۵۴ عدد دارای بیشترین و رقم Opera با ۲۲/۹ دارای کمترین تعداد دانه در خورجین بود (جدول ۲).

اثر محلول پاشی سلینیوم بر تعداد دانه در خورجین در سطح یک درصد معنی دار گردید (جدول ۱) مقایسه میانگین اثر محلول پاشی سلینیوم بر ارتفاع بوته نشان داد محلول پاشی سلینیوم به میزان ۲۱ گرم در هکتار با ۳۰/۱۹ عدد بیشترین و عدم مصرف سلینیوم با ۲۰/۷۵ عدد کمترین میزان ارتفاع بوته را تولید نمود (جدول ۲).

اثر متقابل آبیاری و رقم بر تعداد دانه در خورجین در سطح یک درصد معنی دار بود (جدول ۱). مقایسه میانگین اثر متقابل این دو عامل بر صفت مذکور نشان داد که انجام آبیاری طبیعی در رقم Okapi با ۳۲/۶۹ عدد بیشترین و عدم انجام آبیاری پس از ساقه رفتن در رقم Opera با ۱۹/۸۹ عدد، کمترین تعداد دانه در خورجین را ایجاد کرد (جدول ۳). بنابراین چنین به نظر می رسد در بیشتر ارقام مورد آزمون در ابتدای اعمال تنش تعداد خورجین در بوته و پس از آن با ادامه اعمال تنش تعداد دانه در خورجین نیز کاهش معنی داری یافته است، (Hashem et al., 1998) و (Mingeau et al., 1974).

اثر متقابل آبیاری و محلول پاشی سلینیوم بر تعداد دانه در خورجین در نیز در سطح یک درصد معنی دار گردید (جدول ۱). مقایسه میانگین اثر متقابل این دو عامل بر صفت مذکور نشان داد که انجام آبیاری طبیعی و محلول پاشی ۲۱ گرم در هکتار با ۳۳/۰۴ عدد، بیشترین و اعمال تنش کم آبی و عدم محلول پاشی سلینیوم در رقم Opera با ۱۷/۴۹ عدد، کمترین تعداد شاخه فرعی در بوته را تولید کرد (جدول ۴).

اثر متقابل رقم و سلینیوم بر تعداد دانه در خورجین نیز در سطح یک درصد معنی دار گردید (جدول ۱). مقایسه میانگین اثر متقابل این دو عامل بر صفت مذکور نشان داد که محلول پاشی سلینیوم به میزان ۲۱ گرم در هکتار در رقم Zarfam با ۳۳/۱۰ عدد، بیشترین و

عدم محلول پاشی سلینیوم در رقم Opera با ۱۸/۲۵ عدد، کمترین تعداد دانه در خورجین را تولید کرد (جدول ۵).

اثر متقابل آبیاری، رقم و محلول پاشی سلینیوم بر تعداد دانه در خورجین نیز در سطح یک درصد معنی دار گردید (جدول ۱). مقایسه میانگین اثر متقابل این سه عامل بر صفت مذکور نشان داد که انجام آبیاری طبیعی و محلول پاشی ۲۱ گرم در هکتار سلینیوم در رقم Okapi با ۳۶/۶۵ عدد بیشترین و عدم محلول پاشی و عدم انجام آبیاری طبیعی در رقم Opera با ۱۵/۶۸ عدد کمترین تعداد دانه در خورجین را تولید کرد (جدول ۶). در رابطه با رقم Zarfam بویژه در شرایط تنش کم آبی باید اظهار داشت که ظاهراً در این رقم صفت تعداد دانه در خورجین نقش قابل توجهی را در عملکرد دانه بر عهده داشته و تفاوت خاصی با سایر ارقام دارد، همچنین در رقم Opera با توجه به پائین بودن دو صفت تعداد دانه در خورجین و خورجین در بوته و همچنین وزن هزار دانه کم نسبت به سایر ارقام، به نظر می رسد تا حدی محدودیت مخزن وجود دارد که پی بردن به دلیل آن نیاز به تحقیقات بیشتری دارد. دلیل تأثیر محلول پاشی سلینیوم بر افزایش صفت ذکر شده در شرایط تنش کم آبی را می توان به این امر نسبت داد که گلوکاتایوتیون پراکسیداز حاوی سلینیوم دارای پس ماند های سلنوسیستین در هر چهار واحد فرعی می باشد که برای فعالیت گلوکاتایون پراکسیداز ضروری است. گلوکاتایون پراکسیداز کاهش پراکسید هیدروژن را با استفاده از گلوکاتایون احیا شده کاتالیز می کند. بنابراین سلول ها را در برابر آسیب ناشی از اکسایش حفاظت می کند (شافعی، ۱۳۸۴، شکروی، ۱۳۸۵ و فلاحت زاده ۱۳۸۶).

وزن هزار دانه

تجزیه واریانس آزمایش نشان داد اثر سطوح آبیاری بر وزن هزار دانه در سطح یک درصد معنی دار گردید (کرک و همکاران، ۱۹۸۹) (جدول ۱). متوسط وزن هزار دانه ارقام در دو وضعیت تنش آبی و آبیاری طبیعی به ترتیب معادل ۳/۶۴ و ۳/۹۹ گرم بود (جدول ۲) (پازکی، ۱۳۷۹).

آزمون C

اثر رقم های مورد آزمون بر وزن هزار دانه در سطح یک درصد معنی دار گردید (جدول ۱). به صورتی که رقم Zarfam با ۳/۹۴۷ گرم دارای بیشترین و رقم Opera با ۳/۵۸۶ گرم دارای کمترین وزن هزار دانه

بود (جدول ۲).

اثر محلول پاشی سلینیوم بر وزن هزار دانه در سطح یک درصد معنی‌دار گردید (جدول ۱) مقایسه میانگین اثر محلول پاشی سلینیوم بر وزن هزار دانه نشان داد محلول پاشی سلینیوم به میزان ۲۱ گرم در هکتار با ۴/۰۱۴ گرم بیشترین و عدم مصرف سلینیوم با ۳/۵۰۶ گرم در هکتار کمترین میزان وزن هزار دانه را تولید نمود (جدول ۲).

اثر متقابل آبیاری و رقم وزن هزار دانه در سطح یک درصد معنی‌دار گردید (جدول ۱). مقایسه میانگین اثر متقابل این دو عامل بر صفت مورد بحث نشان داد که انجام آبیاری طبیعی در رقم Okapi با ۴/۱۷۲ عدد بیشترین و تنش کم آبی در رقم Opera با ۳/۴۷۱ گرم دارای کمترین وزن هزار دانه بود (جدول ۳) نتایج حاصل نشان داد که در تمامی ارقام مورد آزمون همبستگی مثبت و معنی‌داری بین تعداد خورجین در بوته، تعداد دانه در خورجین و وزن هزار دانه وجود دارد و در رقم Opera کاهش اجزاء عملکرد مانند تعداد خورجین در بوته و تعداد دانه در خورجین به ویژه در وضعیت تنش تا حدی توسط افزایش وزن هزار دانه جبران گردیده (Mingeau et al., 1974) و در سایر ارقام تنش کم آبی همانند کاهش سایر اجزاء عملکرد، وزن هزار دانه را نیز تقریباً به یک نسبت کاهش داد که از مهمترین دلایل آن کاهش دوره پر شدن دانه، کاهش میزان رنگیزه و آنزیم های فتو سنتزی بویژه رویسکو می باشد. این امر با نتایج تحقیقات (Singh & Saxena, 1991) و (Hashem et al., 1998) مطابقت می نماید.

اثر متقابل آبیاری و محلول پاشی سلینیوم بر وزن هزار دانه نیز در سطح یک درصد معنی‌دار گردید (جدول ۱). مقایسه میانگین اثر متقابل این دو عامل بر صفت مذکور نشان داد که انجام آبیاری طبیعی و محلول پاشی ۲۱ گرم در هکتار سلینیوم با ۴/۲۲ گرم، بیشترین و تنش کم آبی در رقم Opera با ۳/۲۵۶ گرم کمترین وزن هزار دانه را ایجاد نمود (جدول ۴).

اثر متقابل رقم و سلینیوم بر وزن هزار دانه نیز در سطح پنج درصد معنی‌دار گردید (جدول ۱). مقایسه میانگین اثر متقابل این دو عامل بر صفت مذکور نشان داد که محلول پاشی ۲۱ گرم در هکتار سلینیوم در رقم Zarfam با ۴/۶۱۷ عدد، بیشترین و عدم انجام محلول پاشی در رقم Opera با ۳/۳۰۹ گرم، کمترین وزن هزار دانه را تولید کرد (جدول ۵).

اثر متقابل آبیاری، رقم و محلول پاشی سلینیوم بر وزن هزار

دانه نیز در سطح یک درصد معنی‌دار گردید (جدول ۱). مقایسه میانگین اثر متقابل این سه عامل بر صفت مذکور نشان داد که انجام آبیاری طبیعی و محلول پاشی سلینیوم پاشی ۲۱ گرم در هکتار در رقم Okapi با ۴/۳۱۵ گرم بیشترین و عدم انجام آبیاری طبیعی و عدم محلول پاشی در رقم Opera با ۳/۱۰۸ گرم، کمترین وزن هزار دانه را تولید کرد (جدول ۶). این امر نشان می دهد با بروز تنش کم آبی شاهد کاهش چشمگیری از ذخیره این فرآورده ها در دانه صورت می گیرد که با توجه به کاهش موازی سایر اجزای عملکرد می توان چنین اظهار کرد که دلیل کاهش وزن هزار دانه کاهش میزان فتوسنتز است نه تغییر معنی دار در تسهیم مواد به دانه ها که از مهمترین دلایل آن کاهش دوره پر شدن دانه، کاهش میزان رنگیزه و آنزیم های فتو سنتزی بویژه رویسکو می باشد. (Hashem et al., 1998) حییبی و همکاران (۱۳۸۵) نیز در آزمایشی در گیاه سویا نشان دادند که فعالیت آنزیم های آنتی اکسیدانت و همچنین بیشترین میزان فعالیت گلوکاتایون پراکسیداز در شرایط تنش خشکی با مصرف ۲۱ گرم در هکتار سلینیوم حاصل شد که این امر می تواند اثر چشمگیری بر اجزای عملکرد داشته باشد.

عملکرد دانه

از نظر عملکرد دانه بین آبیاری طبیعی و تنش کم آبی تفاوت معنی‌داری در سطح یک درصد مشاهده گردید (جدول ۱). متوسط عملکرد دانه در دو وضعیت تنش آبی و آبیاری طبیعی به ترتیب معادل ۲۴۴۴/۰ و ۳۳۸۶/۰ کیلوگرم در هکتار بود (جدول ۱۴).

اثر رقم‌های مورد آزمون بر عملکرد دانه در سطح یک درصد معنی‌دار گردید (جدول ۱۳)، در این وضعیت رقم Okapi با ۳۱۹۷ کیلوگرم در هکتار دارای بیشترین و رقم Opera با ۲۴۹۷ کیلوگرم در هکتار کمترین میزان عملکرد دانه بود (جدول ۲).

اثر محلول پاشی سلینیوم بر عملکرد دانه در سطح یک درصد معنی‌دار گردید (جدول ۱) مقایسه میانگین اثر محلول پاشی سلینیوم بر عملکرد دانه نشان داد محلول پاشی سلینیوم به میزان ۲۱ گرم در هکتار با ۳۱۶۲ کیلوگرم در هکتار بیشترین و عدم مصرف سلینیوم با ۲۶۵۷ کیلوگرم در هکتار کمترین میزان عملکرد دانه را تولید نمود (جدول ۲).

طبق جدول تجزیه واریانس اثر متقابل آبیاری و رقم بر عملکرد دانه در سطح یک درصد معنی‌دار گردید (جدول ۱). مقایسه

طبیعی و محلول پاشی ۲۱ گرم در هکتار سلینیوم در رقم Okapi با ۴۰۸۳ کیلوگرم در هکتار، بیشترین و تنش کم آبی و عدم محلول پاشی سلینیوم در رقم Opera با ۱۸۳۸ کیلوگرم در هکتار، کمترین عملکرد دانه در هکتار را تولید کرد (جدول ۶). لذا چنین به نظر می‌رسد با توجه به بیشترین میزان عملکرد دانه رقم مذکور در شرایط آبیاری طبیعی عملکرد آن در وضعیت تنش به شدت کاهش یافته و از مکانیزم‌های مقاومت به خشکی چندان مطلوب و همچنین دوام سطح برگ مناسبی هم نسبت به رقم Zarfam برخوردار نیست (Wright et al., 1995). هر چند عملکرد دانه آن در وضعیت تنش کم آبی بهتر از Opera است. پاک نژاد و همکاران (۱۳۸۵) و Li et al (۲۰۰۶) به منظور بررسی اثرات رژیم‌های مختلف آبیاری بر میزان فلورسانس کلروفیل در ارقام گندم نشان دادند محتوی کلروفیل و محتوی نسبی آب برگ و عملکرد دانه بصورت معنی‌داری کاهش یافت. به صورتی که ارقام با عملکرد بالا دارای محتوی کلروفیل و محتوی نسبی آب برگ بیشتری هستند و از بروز خشکی در مرحله پر شدن دانه اجتناب می‌کنند. شافعی (۱۳۸۴) با تحقیق بر روی گیاه سویا نشان داد که تنش خشکی باعث افزایش فعالیت کاتالاز می‌گردد و مصرف ۲۱ گرم در هکتار سلینیوم سطح فعالیت این آنزیم را افزایش می‌دهد. حبیبی و همکاران (۱۳۸۵) نیز در آزمایشی در گیاه سویا نشان دادند که فعالیت آنزیم‌های آنتی‌اکسیدان و همچنین بیشترین میزان فعالیت گلوکاتایون پراکسیداز در شرایط تنش خشکی با مصرف ۲۱ گرم در هکتار حاصل‌گردید.

میانگین اثر متقابل این دو عامل بر صفت مورد بحث نشان داد که انجام آبیاری طبیعی در رقم Okapi با ۳۸۶۹ کیلوگرم در هکتار بیشترین و تنش کم آبی و در رقم Opera با ۲۱۷۶ کیلوگرم در هکتار کمترین میزان عملکرد دانه در هکتار را تولید نمود (جدول ۳). ضمن اینکه رقم Zarfam با ۲۷۸۰ کیلوگرم در هکتار و Okapi با ۲۵۲۴ کیلوگرم در هکتار بیشترین میزان عملکرد دانه را در وضعیت تنش آبی نشان دادند. بنظر می‌رسد دلیل این امر افزایش روند ساخت پرولین، کاهش روند تخریب کلروفیل‌های a,b، ممانعت از کاهش محتوی نسبی آب برگ (RWC) و جذب ریشه مناسب در این ارقام نسبت به سایرین می‌باشد. لذا در مناطق دارای تنش آبی باید این ارقام قابل توصیه‌اند. ضمن اینکه بیشترین تفاوت عملکرد ارقام در وضعیت آبیاری توصیه شده و تنش آبی مربوط به رقم Okapi و به میزان تقریبی ۱۲۴۵ کیلوگرم در هکتار بود و (Kundu & Paul, 1997) و (Kumar & Elston, 1993).

اثر متقابل آبیاری و محلول پاشی سلینیوم بر عملکرد دانه در سطح یک معنی‌دار گردید (جدول ۱). مقایسه میانگین اثر متقابل این دو عامل بر صفت مورد بحث نشان داد که انجام آبیاری طبیعی و محلول پاشی ۲۱ گرم در هکتار و عدم محلول پاشی و تنش کم آبی به ترتیب با ۳۵۴۹ و ۲۷۷۴ کیلوگرم در هکتار بیشترین و کمترین میزان عملکرد دانه در هکتار را تولید نمود (جدول ۴).

فلاح‌زاده (۱۳۸۶) اظهار داشت افزایش محلول پاشی سلینیوم تا ۲۵ میلی‌گرم در هکتار میزان بیو مارکر دی‌هیدروکسی‌گوانوزین تا ۵۴/۴۲۶ مول بر میلی‌گرم پروتیین کاهش و عملکرد افزایش یافت. در گندم نیز سلینیوم مانع کم شدن رشد گیاه و عملکرد بر اثر کمبود آب گردیده و محتوی آب برگ‌ها را کاهش داد. (Ferers et al, 1986)

اثر متقابل رقم و سلینیوم بر عملکرد دانه نیز در سطح یک درصد معنی‌دار گردید (جدول ۱). مقایسه میانگین اثر متقابل این دو عامل بر صفت مذکور نشان داد که انجام محلول پاشی ۲۱ گرم در هکتار سلینیوم در رقم Okapi با ۳۴۴۴ کیلوگرم در هکتار، بیشترین و عدم انجام محلول پاشی در رقم Opera با ۲۲۲۸ کیلوگرم در هکتار، کمترین عملکرد دانه را تولید کرد (جدول ۵).

اثر متقابل آبیاری، رقم و محلول پاشی سلینیوم بر عملکرد دانه نیز در سطح پنج درصد معنی‌دار گردید (جدول ۱). مقایسه میانگین اثر متقابل این سه عامل بر صفت مذکور نشان داد که انجام آبیاری

جدول ۱- تجزیه واریانس ساده صفات مورد آزمون

Table1: Analysis variance of some characters

عامل (Factor)	درجه آزادی Degree of freedom	تعداد خورجین در بوته Pods number in plant	تعداد دانه در خورجین Seeds number in Pod	وزن هزار دانه (گرم) 100 Seed Weight (g)	عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار) Seed yield (Kg/ha)
تکرار (Replication)	3	32.923*	ns3.323	ns 0.102	ns 127257.241
آبیاری (Irrigation)	1	8423.0803**	893.817**	2.315**	14329088.889**
خطا (Error)	3	2.336	1.158	0.028	19083.704
رقم (Variety)	2	2748.052**	230.336**	0.954**	356645.167**
سلنیوم (Selenium)	2	8886.412**	590.380**	0.764**	1592320.167**
آبیاری * رقم (Variety) × (Irrigation)	9	642.056**	47.726**	0.130**	926436.222**
آبیاری * سلنیوم (Selenium) × (Irrigation)	9	203.732**	10.478**	0.120**	87425.722**
سلنیوم * رقم (Selenium) × (Variety)	4	95.529**	7.327**	0.009*	18459.083**
سلنیوم * رقم * آبیاری (Selenium) × (Variety) × (Irriga- tion)	4	** 67.764	1.554*	ns 0.003	11327.806*
خطا (Error)	48	5.356	0.530	0.003	4397.785
کل (Total)	71	-	-	-	-
درصد ضریب تغییرات C.V(%)	-	7.30	7.67	6.45	7.26

اعدادی که در هر ستون حداقل دارای یک حرف مشترک باشند، فاقد اختلاف معنی دار در سطح ۵ درصد می باشند
ns, * and **: Nonsignificant and significant at %5 and %1 level of probability respectively

... بررسی اثر تنش کم آبی و مطول پاشی سلیوم بر عملکرد و اجزای عملکرد ارقام ...

جدول ۲- مقایسه میانگین اثر آبیاری، رقم و سلیوم بر عملکرد و اجزای عملکرد دانه

Table2: Mean comparison of some characters on seed yield and yield components

عامل (Factor)	تعداد خورجین در بوته Pods number in plant	تعداد دانه در خورجین Seeds number in Pod	وزن هزار دانه (گرم) 100 Seed Weight(g)	عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار) Seed yield(Kg/ha)
آبیاری (Irrigation)				
آبیاری معمول (Normal irrigation)	112.0	29.8	3.99	3386
تنش کم آبی (Drought stress)	89.8	22.9	3.64	2424
رقم (Variety)				
(V1) Zarfam	107.7a	28.54a	3.947a	3126b
(V2) Okapi	105.9b	27.69b	3.912b	3197a
(V3) opera	88.34c	22.80c	3.586c	2497c
گرم در هکتار) سلیوم Selenium(g/ha)				
(S0) 0	78.60c	20.75c	3.506c	2657c
(S1) 16	109.30b	28.09b	3.925b	3000b
(S2) 21	114.00a	30.19a	4.014a	3162a

حروف مشابه در هر ستون نشان دهنده عدم وجود اختلاف معنی دار بر اساس آزمون چند دامنه ای دانکن می باشد.

Similar letters in each column shows non-significant difference according to Duncans Multiple Range Test

جدول ۳- مقایسه میانگین اثر متقابل آبیاری و رقم بر عملکرد و اجزای عملکرد دانه

Table3: Mean comparison interaction effect of irrigation and cultivars on seed yield and yield components

عامل (Factor)	تعداد خورجین در بوته Pods number in plant	تعداد دانه در خورجین Seeds number in Pod	وزن هزار دانه (گرم) 100 Seed Weight(g)	عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار) Seed yield(Kg/ha)
رقم * آبیاری (IV) (Cultivars) × (Irrigation)				
Zarfam* (Normal irrigation) آبیاری طبیعی	113.90b	30.88b	4.111b	3472b
Okapi* (Normal irrigation) آبیاری طبیعی	122.30a	32.69a	4.172a	3869a
Opera* (Normal irrigation) آبیاری طبیعی	98.23d	25.71c	3.701d	2817c
Zarfam* (Drought stress) تنش کم آبی	101.50c	26.21c	3.784c	2780c
Okapi* (Drought stress) تنش کم آبی	89.53e	22.68d	3.652e	2524d
Opera* (Drought stress) تنش کم آبی	78.44f	19.89e	3.471f	2176e

حروف مشابه در هر ستون نشان دهنده عدم وجود اختلاف معنی دار بر اساس آزمون چند دامنه ای دانکن می باشد.

Similar letters in each column shows non-significant difference according to Duncans Multiple Range Test

جدول ۴- مقایسه میانگین اثر متقابل آبیاری و سلینیوم بر عملکرد و اجزای عملکرد دانه ارقام کلزا

Table4: Mean comparison interaction effect of irrigation and selenium on seed yield and yield components of rapeseed cultivars

عامل Factor)	تعداد خورجین در بوته Pods number in plant	تعداد دانه در طبق Seeds number in Pod	وزن هزار دانه (گرم) 100 Seed Weight(g)	عملکرد دانه Seed yield(Kg/ ha)
سلینیوم * آبیاری (IS) (Selenium) × (Irrigation)				
0 (g/ ha) * (Normal irrigation) آبیاری طبیعی	cdef8884	24.00d	3.756c	3165c
16 (g/ ha) * (Normal irrigation) آبیاری طبیعی	123.30bc	32.23b	4.106a	3443b
21 (g/ ha) * (Normal irrigation) آبیاری طبیعی	124.30f	33.04a	3.122a	3549a
0 (g/ ha) * (Drought stress) تنش کم آبی	70.36cde	17.94e	3.256d	2149f
16 (g/ ha) * (Drought stress) تنش کم آبی	def95.32	23.95d	3.745c	2557e
21 (g/ ha) * (Drought stress) تنش کم آبی	103.80 f	27.34c	3.906b	2774d

حروف مشابه در هر ستون نشان دهنده عدم وجود اختلاف معنی دار بر اساس آزمون چند دامنه ای دانکن می باشد

Similar letters in each column shows non-significant difference according to Duncans Multiple Range Test

جدول ۵- مقایسه میانگین اثر متقابل رقم و سلینیوم بر عملکرد و اجزای عملکرد دانه ارقام کلزا

Table5: Mean comparison interaction effect of irrigation and cultivars on seed yield and yield components

عامل (Factor)	تعداد خورجین در بوته Pods number in plant	تعداد دانه در خورجین Seeds number in Pod	وزن هزار دانه (گرم) 100 Seed Weight (g)	عملکرد دانه Seed yield (Kg/ha)
سلینیوم * رقم (Selenium) × (Variety)				
0(g/ ha) * Zarfam	e84.80	g22.16	3.605e	e2833
16 (g/ ha) * Zarfam	b115/00	c30.36	bc4.061	c3162
21(g/ ha) * Zarfam	a123.30	30.10 a	a4.176	3384a
0(g/ ha) * Okapi	e83.36	g21.83	e3.605	d2912
16 (g/ ha) * Okapi	b82.80	29.31d	c4.015	3235b
21(g/ ha) * Okapi	a121.60	31.93b	b4.116	3444a
(g/ ha) * Opera	f67.64	18.25h	f3.309	g2228
16 (g/ ha) * Opera	c100.1	24.60f	d3.700	f2604
21(g/ ha) * Opera	d97.25	25.55e	d3.749	2658 f

حروف مشابه در هر ستون نشان دهنده عدم وجود اختلاف معنی دار بر اساس آزمون چند دامنه ای دانکن می باشد

Similar letters in each column shows non-significant difference according to Duncans Multiple Range Test

... بررسی اثر تنش کم آبی و مطلوب پاشی سلینیوم بر عملکرد و اجزای عملکرد ارقام ...

جدول ۶- مقایسه میانگین اثر متقابل آبیاری رقم و سلینیوم بر عملکرد و اجزای عملکرد دانه
Table-6-Mean comparison interaction effect of irrigation, cultivars and selenium on seed yield and yield components

عامل (Factor)	تعداد دانه در بوته Seed number in plant	تعداد دانه در طبق Capitulum number in plant	تعداد طبق در بوته Capitulum number in plant	ارتفاع بوته (سانتیمتر) Plan height Plan height(Cm)
سلینیوم * رقم * آبیاری (Selenium) × (Variety) × (Irrigation)				
0 (g/ ha)* Zarfam*(Normal irrigation)	h90.47	h24.65	cdef3.882	e3236
16 (g/ ha)* Zarfam*(Normal irrigation)	c 122.50	c 33.05	bc 4.233	d 3487
21 (g/ ha)* Zarfam*(Normal irrigation)	b 128.70	34.92 b	f 4.278	3693 c
0 (g/ ha)* Okapi*(Normal irrigation)	g 96.65	g 26.52	ab 3.935	c 3643
16 (g/ ha)* Okapi*(Normal irrigation)	b 130.70	b 34.90	a 4.265	b 3883
21 (g/ ha)* Okapi*(Normal irrigation)	a 139.60	a 36.65	ef 4.315	a 4083
0 (g/ ha)* Opera***(Normal irrigation)	k 73.40	20.83 i	bcd 3.510	2618 i
16 (g/ ha)* Opera*(Normal irrigation)	d 116.70	e 28.75	ab 3.820	g 2960
21 (g/ ha)* Opera*(Normal irrigation)	ef 104.60	27.55fg	f 3.773	2873 gh
0 (g/ ha)* Zarfam*(Drought stress)	j 79.13	k 19.67	a 3.888	j 2430
16 (g/ ha)* Zarfam *(Drought stress)	e 107.50	f 27.67	cde 3.890	h 2836
21 (g/ ha)* Zarfam *(Drought stress)	d 118.00	31.27d	def 4.075	3075 f
0 (g/ ha)* Okapi *(Drought stress)	70.07 i	17.37m	f 3.275	2180 k
16 (g/ ha)* Okapi *(Drought stress)	g 94.90	23.73 hi	ab 3.765	2588 i
21 (g/ ha)* Okapi *(Drought stress)	f 103.60	fg 27.20	a 3.918	h 2806
0 (g/ ha)* Opera *(Drought stress)	m 61.88	m 15.68	ef 3.108	l 1838
16 (g/ ha)* Opera *(Drought stress)	i 83.57	jk 20.45	bcd 3.580	k 2248
21 (g/ ha)* Opera *(Drought stress)	h 89.88	i 23.55	cdef 3.725	j 2443

حروف مشابه در هر ستون نشان دهنده عدم وجود اختلاف معنی دار بر اساس آزمون چند دامنه ای دانکن می باشد

Similar letters in each column shows non-significant difference according to Duncans Multiple Range Test

10. Hashem, A., M., N. A. Majumdar., A. Hamid, and M.M. Klark, J.M. and T.N. Mccaig. 1982. Leaf diffusive resistance, surface temperature, osmotic potential and ^{14}C -assimilation capacity as indicators of drought intensity in rape. Canadian Journal of Plant Science. 67:785-789.

11. Kumar, A. and J. Elston. 1993. Leaf expansion in Brassica species in response to water stress. Indian Journal of Plant Physiology. 36: 4, 220-229.

12. Kundu, P. B and N. K. Paul. 1997. Effect of water stress on chlorophyll, proline and sugar accumulation in rape (*Brassica campestris* L.). Bangladesh Journal of Botany. 26:1,83-85.

13. Li, W.R., S.Q. Zhang, and L. Shan. 2006. Effect of water stress on chlorophyll II fluorescence parameters and activity of antioxidant enzyme in Alfaalfa (*Medicago sativa* L.) seedlings. The first international conference on the theory and practices in Biological Water Saving (ICTPB), Beijing China. 32- Macpherson, H., R. Sarch, S.R

14. Mingeau. M. 1974. Compartment du de printemps a la secheresse. Information Techniques, Paris, France, 36: 275 -283.

15. Pannu, R.K. and D.D. Singh. 1993. Effect of irrigation on water Use Efficiency, growth and yield of mungbean. Field Crops Research. 31:100-187.

16. Singh. K.B. and M.C. Saxena. 1991. Studies on Drought tolerance in legume program. Annual report ICARDA

17. Smith, C.J., J.G. Writh, and M. R. Woodroffe. 1988. The effect of irrigation nitrogen fertilizer on rapeseed (*Brassica napus*) production in sought eastern australia. Irrigation Science. 9: 15-25.

18. Timothy, P. 2001. Glutathion –Related enzymes and Selenium status: Implication for oxidative stress.

فهرست منابع References

۱. پاژکی، ع. ۱۳۷۹. بررسی و اندازه گیری اثر تنش آب بر ویژگی‌های فیزیولوژیک و شاخص های مقاومت به خشکی دو رقم کلزا. رساله دکتری واحد علوم و تحقیقات اهواز.

۲. پاک نژاد، ف.، س. وزان، ا. مجیدی، ق. نورمحمدی، ع. سیادت. ۱۳۸۵. بررسی تأثیر تنش خشکی بر پارامترهای فلورسانس کلروفیل، محتوی کلروفیل و عملکرد دانه ارقام مختلف گندم. نشریه علوم کشاورزی ایران. جلد سوم. شماره ۳۷-۱. صفحات ۴۸۱-۴۹۲.

۳. حبیبی، د.، س. شافعی، ع. محمودی، م. مشهدی اکبر بوجار، م. ر. اردکانی، د. فتح اله طالقانی، د. رفیعی، م. شکروری. ۱۳۸۵. بررسی و تأثیر تنش کم آبی کاربرد سلیوم بر برخی از خصوصیات زراعی دو رقم سویا. مجله زراعت و اصلاح نباتات ایران. جلد دوم. شماره ۱. صفحات ۶۴-۵۱.

۴. شافعی، س. ۱۳۸۴. بررسی تأثیر کم آبی بر برخی از خصوصیات فیزیولوژیکی و سطح فعالیت آنزیم های آنتی اکسیدان ارقام مختلف سویا. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج. ۵. فلاحت زاده، ا. ۱۳۸۶. بررسی اثر سلیوم در ارتقای مقاومت به خشکی دو رقم مختلف گندم. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج.

6. Barry, H. and John M.C. 1998. Free radicles in biology Oxford science publications. Journal of Experimental Botany. 42: 112 - 119.

7. Cox, W. J. and G. D Jolliff. 1986. Growth and yield of sunflower and soybean under soil water vdeficit. Agron. J. 78: 226 -230.

8. Dua, A., G. Talwar., R. H. Singal and N. R. Sing. 1994. CO2 exchange primary photochemical reactions and enzymes of photosynthetic carbon reduction cycle in Brassica pods during water stress and recovery. Photosynthetica. 30:9:261-268.

9. Fereres, E., C. Gimenez, & J.M. Fernandez. 1986. Genetic variability in sunflower cultivars under drought. I. Yield relation. Australian journal of Agricultural Research, 57:573-582.

Biochem. Phorm.62:273-280.

19. Watson, M. 2003. The correlation among drought resistance and Leaf water potential. Academic press. Vol 2. New York.

20. Wright. P. R., J. M. Morgan., R. S. Jessop, and A. Cass. 1995. Comparative adaptation of canola (Brassica napus) and Indian mustard (B. Juncea) to soil water deficit, yield and yield components. F C R. 42: 11-15.